

Dushan Ristevski - Macedon
BOILING POINT
(LOCKDOWN)

Душан Ристевски - Македон
ПРЕПОЛНЕТА ЧАША
(ЛОКДАУН)

Dushan Ristevski - Macedon
BOILING POINT
(LOCKDOWN)
(Radio play)

Dushan Ristevski - Macedon
BOILING POINT
(LOCKDOWN)

Published by the Macedonian Literary Association
“Grigor Prlichev”
P.O. Box 227 Rockdale NSW 2216 – Australia
February 2022

Publication financed by
Australian Macedonian Theatre of Sydney
Reviewer: Aleksandar Donski
English translation: Mena Ristevski
Cover: „COVID temperature gauge“
by Tony Naumovski
Technical Editor: Aleksandar Donski
Printed in Macedonia

Copyright by Dushan Ristevski - Macedon
National Library of Australia card number and
ISBN 978-0-6454209-0-6

*The Radio Play **Boiling Point – Lockdown** was produced by South Eastern Sydney Local Health District and Shopfront Arts Co-Op, performed by members of the Australian-Macedonian Theatre of Sydney and directed by Dushan Ristevski – Macedon in 2021. Adapted from the play **Boiling Point**, which was supported by Georges River Council COVID-19 Recovery Grants Program, 2020. The Radio Play you can listen at: NSW Multicultural Health Communications Service website.*

CAST:

FANIA - 75 years old

PAVLE - 75 years old

ANETA - 50+ years old (daughter of Pavle and Fania)

ATANAS - 50+ years old (son-in-law of Pavle and Fania)

DANA - 30+ years old (daughter of Aneta and Atanas)

CHRIS - 25 years old (son of Aneta and Atanas)

(The action takes place in a Macedonian home in a Sydney suburb during the Covid-19 pandemic. Three generations live together in a Sydney suburb Dana, Chris, Atanas, Aneta, Pavle and Fania.)

**SCENE 1 - The day before the Lockdown in Sydney
(June 2021)**

(Atanas, Aneta, Pavle and Fania enter the room – last night they celebrated Dana’s engagement. Her fiancé Zac is from Melbourne and lives there with his parents. The engagement took place in the town of Berry, near 7 Mile Beach - South Coast. Everyone seems happy, excited but also tired. They take their seat on the chairs).

ANETA: *(Exhales)* Oh! My legs hurt from dancing...

PAVLE: My stomach hurts from eating and drinking...

ATANAS: We are lucky the lockdown starts tomorrow... not yesterday

ANETA: We are very lucky! Last year the engagement had to be called off.

ATANAS: Yes, he could have lost his money again... I hope Zac caught his flight to Melbourne on time.

FANIA: Zac’s parents are wonderful people. They love Dana very much. I think Dana will be happy with him.

(Chris and Dana enter the room - they both look excited but tired).

DANA: *(Exhales deeply)* Zac and his parents barely managed to get on the plane.

CHRIS: I have never seen so much hustle and bustle at the airport.

ANETA: They could have stayed here for a few days.

DANA: They couldn't! They said the borders with Victoria would be closed and Zac must return to work on Tuesday.

ANETA: I don't know how we are going to survive closures and restrictions again.

FANIA: Don't be afraid, the virus will go away just the way it came!

CHRIS: *(Looks at his cell phone)* Shit! I don't think so. This is the Delta Variant - more dangerous than the original virus.

ANETA: *(In panic)* We will never be able to go on vacation to Macedonia! What about the concert!?

DANA: (*Points to her cell phone*) Here, I got a message... the concert is cancelled.

ATANAS: “Shit”! I wanted to see Gavazova...

ANETA: We lost our money!

FANIA: (*In panic*) This means there will be a crisis again, we will starve to death...

ANETA: (*In panic*) We need to buy flour... rice, oil, salt, sugar.... and toilet paper... It’s so sad, people will fight over food... there will be a crisis and hunger... people will die on the streets...

ATANAS: Don’t be afraid! We have wine and rakia (brandy) in the cellar. We have a lot of food stashed away - pickled cabbage, peppers, ajvar. The deep freezer is full of meat. And I think these are just scare tactics and lies to scare the people. This virus is just like a cold.

DANA: Dad! This is not just a cold! The Delta Variant is transmitted quickly from one person to another. (*Looks at her cell phone*) There are bigger restrictions!

Listen! They warn the elderly not to mix with young children because they can be infected. Masks should be worn when going out on the street and people need to stand apart 1.5 m. People must also avoid talking to other people... and to maintain good hygiene.

PAVLE: These people are fools! They want to button and sew up our mouths.

FANIA: What!? Now I won't be able to see daughter Petra and my grandchildren... to hug and kiss them.

CHRIS: (*Reads from his cell phone*) They say that people at risk, like the elderly and he sick, can catch the virus very easily. They must be in complete isolation from their relatives and friends, and not visit them... no-one is allowed to visit anyone outside their own home... they recommend the old and the sick be vaccinated immediately.

PAVLE: Who likes old men? Nobody! Only the virus likes them! (*Laughs*).

DANA: *(Reads)* As before, shops and restaurants as well as clubs, cafés and bars will be closed... The gym too.

ANETA: The gym!? What will I do now? I will gain weight for sure...

DANA: *(In despair-crying)* Oh no! I will have to cancel the wedding too!

ANETA: What now!?

DANA: Mom, I can't stand it like this. Zac and I agreed, tomorrow he will get the vaccine in Melbourne and I will get a vaccine here.

ANETA: No!

ATANAS: Don't rush - there is lots of time!

DANA: Mum, I am an adult and I will decide for myself about my future. *(Exits angrily)*.

ANETA: Wait. Dana!

ATANAS: Let her go, tomorrow she will change her mind.

ANETA: *(To everyone)* Come on everyone! Hand disinfection! Because we don't know what kind of day tomorrow will be...!

(Aneta sprays disinfectant liquid on everyone)

ATANAS: Enough! You will poison us with those chemicals!

(No one is satisfied with the whole ambiance in the Popovski family home, but everyone is overwhelmed after Dana's engagement to Zac and is disappointed with the new lockdown).

SCENE 2 - Lockdown / Testing / Panic

(In the living room. Atanas browses a newspaper and sips his coffee. Aneta enters, wipes dust from the furniture and disinfects).

ANETA: Where is Dana? She should be helping with this housework.

ATANAS: She went to the clinic to get vaccinated ... just like she threatened to.

ANETA: Is that true?! Such a disobedient girl!

ATANAS: *(Coughs)* Now you decided to dust? Can't you see I am having my coffee?!

ANETA: This is nothing. You work in the dust all day and you never complain. I need to go to work.

ATANAS: *(Gets up and coughs)* I have to go too - I'm late! What work are you talking about!? Didn't you hear that all the shops are closed except for the grocery stores?

ANETA: *(Also coughs and wipes her nose on a tissue)* We need to sort out the bills and the packages.

(Fania and Pavle enter the room)

FANIA: I told you, you shouldn't complain - Australia gave us everything! We extended our lives living here.

PAVLE: That's right Doctor Fania! Somewhere people die from hunger, and here they die from overeating. Hurry up, let's go and have some coffee with the retirement group.

ANETA: *(Standing in front of Fania and Pavle)*
What's the matter with you!? This is a lockdown - there is no retirement group or having coffee.

PAVLE: What are you chattering about? We are old people - if they catch us they will forgive us.

ANETA: Didn't you read the news yesterday? We are in a restricted zone - there is no going out or mixing with other people.

(Chris enters the room)

ATANAS: Where have you been?

- CHRIS: I went to the clinic with Dana to get vaccinated ... I want to be able to go to work. After that I went to see Lily. But the police stopped me and gave me a warning.
- ANETA: Chris, son, why are you so stupid? Your grandparents may not understand but you can speak and read English very well! How could you make such a mistake? Lily lives in the restricted zone!
- CHRIS: I know Mom but I wanted to see her because this lockdown will last a long time.
- ANETA: (*Coughs and blows her nose*) I don't know why you are torturing me like this when I am so unwell. My throat hurts and I didn't sleep last night because of this fever...tossing and turning all night.
- ATANAS (*Also coughs*) I need some rakia for medicinal purposes before I go to work.
- CHRIS: Neither of you can go to work – they will turn you away. You have symptoms of the virus and no-one will let you near them. You have to go and get tested. The

engagement party was full of people from everywhere and no one wore masks.

ANETA: I don't want sticks stuck up my nose.

CHRIS: Well, I don't want you killing my grandparents by bringing home the virus. You have to get tested and self-isolate until you get your results. You will have to stay downstairs away from Baba and Dedo.

ATANAS: They said today in the news that yesterday some people went to a funeral and all caught the virus.

PAVLE: So now you have become a doctor and a policeman.

CHRIS: You have to do this for your family, so we all don't get sick.

ANETA: Then let's go and get tested... so we don't die like rats.

(Everyone is despondent, they look depressed – Atanas and Aneta are going out to be tested for COVID-19.)

SCENE 3 - Lockdown - Restrictions / traditional medicine / job loss / domestic violence / the boiling point

(The action takes place in the kitchen. Pavle and Fania are sitting at the table. Pavle is drinking rakia (brandy), Fania is mixing something in a small bowl).

FANIA: What are we going to do - I didn't sleep all night.

PAVLE: Neither did I because of you.

FANIA: Slow down with that rakia (brandy), I will need it for medicinal purposes.

PAVLE: *(Half drunk)* My father told me that the best prevention for a virus was drinking rakia (brandy). And what are you trying to do? Prevent me from drinking?

FANIA: I am making Macedonian medicine for prevention. It has garlic, onion, leeks, hot peppers, St. John's Wort...

PAVLE: Are you also adding rakia (brandy) too?

FANIA: Certainly – it's for double prevention. This will be the first and best vaccine.

FANIA: ...I'm afraid life for us old people is not worth anything. I saw on TV that old people are targeted for extermination... they don't want to pay us a pension. This virus was created to destroy the old. It costs them dearly to keep us in nursing homes.

PAVLE: Maybe God sent the virus to see how strong we are as humans.

FANIA: Maybe you're right...

(Atanas enters smiling)

ATANAS: We received our test results – they were negative – we are free from the virus.

FANIA: I knew my Macedonian medicine would work. Where is Aneta?

ATANAS: She is celebrating her negative test result in the only way she know how - she went to do some shopping.

(Dana and Chris enter the room. Dana's face shows frustration, she seems to be crying. Her travel agency has sent home most of the workers. Dana studied

tourism management and after her last exam she had to do 3 months of practical training before being hired).

CHRIS: Dana, you will manage... this will not last long...

FANIA: *(Gets up from the chair)* What's wrong Dana, what's happening?

DANA: My agency is shut down... I can't finish my internship. And the wedding has to be cancelled.

CHRIS: *(Throws the keys on the table)* They closed my construction site for two weeks Everyone in a restricted area needs to get tested every three days when we go back to work.

ATANAS: *(Shakes his head)* What are we going to do now? The car... who will pay for your car?

FANIA: Oh my dear God! What are we going to do now?

PAVLE: *(Raising his glass)* To our health! I will drink to your health... nothing else matters. *(Takes a sip of rakia).*

ATANAS: *(Looks at Pavle)* Pour me one too. I have seen it all before.

DANA: *(Waving her hand)* Baba (grandma), there is no standing next to you - you will suffocate us all.

FANIA: But garlic is a vaccine against the virus...

DANA: Baba (grandma), you know garlic is good for colds, not viruses!

(Aneta enters the room with a stutter - she looks drunk, she is carrying a plastic bag and singing a song. Everyone is surprised by the sight).

ATANAS: Kardashian! You came back!? What did you buy?

ANETA: *(In a drunken state)* Nothing special... shoes... you should see how well they fit me... the perfect fit...

ATANAS: What's the matter with you – have you lost your mind?

ANETA: Well, if I die from the virus - at least you can bury me with new shoes.

ATANAS: Will you eat your shoes when you have nothing to eat?

ANETA: Our “store” was closed, we were kicked out, and we all celebrated with champagne and “special” shoes ... that’s how one dies... like a woman!

ATANAS: (*Pushes Aneta*) Go away, get out of my sight...

(*Aneta falls to the floor, tries to get up but can’t. Dana runs over to her and helps her up*).

FANIA: What are you doing? You will kill my girl.

PAVLE: Tanas that’s not nice!

DANA: Dad! What’s the matter with you!? Are you crazy!?

ATANAS: Am I “crazy” or are these two crazy!? Get away from me, so I don’t have to look at you... and you, Chris, sell your car before the bank takes it.

DANA: (*Goes to Aneta and helps her up*) Come on Mom... let me take you to bed.

ANETA: I feel so happy... I think I will sleep with my new shoes on... and you husband, you should sleep with the dog... both of you can growl together... *(She left laughing – and growling).*

(Chris left depressed)

ATANAS: *(Yelling at Chris)* Did you hear me Chris? Sell your car! *(Atanas comes over to the table, drinks a glass of rakia (brandy) and hits the table in anger)* “Bloody idiots” a house full of fools...

(They all bow their heads and sit down looking depressed).

SCENE 4 - Lockdown: Restrictions, Fear, Vaccine, Depression and Disappointment

(The action takes place in the living room. Aneta and Dana are sitting on the sofa; Atanas is sitting by the kitchen table drinking tea. Everyone is staring in front of them. Dana and Chris are reading and following something on their cell phones. Everyone is sitting at a distance from each other. The whole ambience in the room is tense and depressed. There's a complete silence; the only sound is coming from Atanas who is mixing the tea in his cup with a spoon. He keeps turning the spoon and knocking on the cup - like as if he is in a state of trance).

ANETA: *(Impatiently yells)* Hey! Atanas! What do you think you are doing!?

ATANAS: *(Surprised looks at her in silence and continues to turn the spoon in the cup)*
What!?! What are you shouting about?

ANETA: What's with the spoon? You are piercing my brain.

ATANAS: *(Stumbles surprised)* Ah! I am stirring the honey.

ANETA: You've been stirring it for an hour.

DANA: Mom, are you cooking today or am I?

ANETA: I'm not cooking nor eating. I have gained 10 kilograms in two weeks.

DANA: Me too. We ought to start exercising.

ANETA: *(Exhales deeply)* Me too. We ought to...
But where?

DANA: In the garage.

ATANAS: Don't touch anything there! The garage is mine...

(Pavle and Fania enter. They both wear masks. Pavle is pulling a cart full of food and other items. Fania is carrying a plastic bag full of toilet paper. Fania's hair is all ruffled. They are both moving slowly due to exhaustion. Fania, standing in front of Aneta and Dana, throws the plastic bag on the floor and then collapses on the sofa).

PAVLE: I can't... it's too hard!

FANIA: What kind of a man are you, you can't even pull a cart.

ANETA: Mom, where have you been? You know there are restrictions in place.

(Aneta sprays disinfectant spray on Pavle and Fania)

FANIA: Daughter, enough with that sprayer... We are not cockroaches!

ANETA: Take off your shoes and go wash your hands ... you'll give us the virus.

FANIA: Instead of sitting there like mummies, you should be looking for food... there will be almost nothing on the shelves in the supermarkets

ATANAS: Baba (grandma), we have 10 large packs of toilet paper in the cellar, you shouldn't have bought more.

FANIA: What if it disappears from the shops... like it did last year? Dear God! It's deserted out there in the streets... the shops are closed... it seems like there is a war going on... and all the people look at you with fear on their faces, as if you are about to beat them... they look at you with hatred... their faces are covered with masks and everyone's moving in a hurry.

It feels to me like we are living on another planet. It's so scary!

PAVLE: Nobody wants to talk to you... everyone is silent... they are afraid of being infected... no friends, no socializing anymore...

FANIA: (*Towards Pavle*) Old man! I can't believe how stupid you could get! You actually stopped to talk politics with Petko.

PAVLE: Why shouldn't I talk to him – he's my best friend!

FANIA: And, you shook his hand! Now, if you get the virus - where will you run? You should know that if you catch the virus and have to go to the hospital I will not visit you or come to your funeral! You're lucky the policeman didn't fine you... he just cautioned you.

ANETA: Dad, why are you being so stubborn? Don't you listen to the news? Every day the police are warning people to stay home. Only one person needs to go

shopping - you can bring the virus to our home!

ATANAS: You are right. At this point in time everywhere is risky for everyone. People are even afraid to go to the park. Basically, we live in an invisible prison.

ANETA: (*Shakes her head*) Nobody is working anymore. There is no fun... I miss my job – it was good for me... I was with people every day and we enjoyed our small talks. (*She lets out a deep sigh*) There is a crisis everywhere... I don't know how we will endure it.

DANA: The Premier said that if people are vaccinated, we will be given more freedom... we will return to work... and we will hang out like before.

ATANAS: I trust no politicians.

ANETA: But who can we trust? Doctors say there are no side effects from this vaccination, but there are. I am really afraid.

DANA: Mom, you shouldn't be afraid. Now, after the vaccine, I feel much better. I

feel free and protected, I can sleep peacefully.

ANETA: I was told at work that when the restrictions are relaxed I can start working but only if I'm vaccinated.

ATANAS: And I was told that if I don't take the first dose by Monday I couldn't return to work.

ANETA: Isn't that sheer blackmail? God, how the world has changed - nobody cares anymore.

PAVLE: Daughter, they wield the power - we just have to say Amen.

FANIA: And let me tell you something else! I was going to have a fight with "security". We were not allowed to go into the supermarket.

CHRIS: What!?

PAVLE: They were asking us to enter some kind of "code" on our cell phone.

CHRIS: Well, before you go in, they need to know who's going in. Baba (grandma) I told you about that! That's why I bought you the "smart phone".

FANIA: A "smart phone" is for smart people, not for us. We don't know about these things ... It's difficult for us seniors to cope as it is.

PAVLE: But you see, it was easy, we just pressed a few buttons on the phone and that was it.

CHRIS: (*Laughs*) I knew Dedo (grandpa) is an expert at doing that.

PAVLE: Necessity will teach you everything there's to learn.

ANETA: Enough talk please, go wash your hands and use disinfectant...this virus is not a child's game, it's a serious matter.

(On Aneta's recommendation Pavle and Fania left the living room).

**SCENE 5– Lockdown: Symptoms / Testing / Vaccine
/ Activities; Boiling point for Aneta: depression**

(Aneta is sitting on the two-seater and, in despair, has covered her eyes with her hands and is crying. Atanas enters the room. He is surprised by her sobbing).

ATANAS: *(Speaks sarcastically)* What's the matter with you, what are you whining about now?

ANETA: *(Stops crying for a moment)* It's nothing!

ATANAS: So now, you're crying over nothing? It seems to me, you have nothing else better to do? Your mother and daughter clean, wash and cook and you just stand there in front of a mirror glancing at yourself. I come home from work, tired and all you do is blah blah blah – how hard was your day, how you're tired of boredom, how you can't go shopping anymore, how you can't go out for coffee with your friends...

ANETA: *(In tears)* Go away - Get lost!

ATANAS: *(Speaks sarcastically)* Okay, maybe I'm going to get lost, just don't use too many

tissues, as you can see we are under restrictions.

ANETA: *(Throws the box of tissues at him)* Here are your tissues! Go away now, get lost, and get out of my sight! I don't want to look at you! I hate you! *(Wipes her watery eyes with a tissue)*.

ATANAS: *(Looking confused)* Okay! Okay! I'm going... But, what's your problem now?

ANETA: Look at me. Look at how I look!? I've gained weight like a pig.

ATANAS: What do you expect - when you eat like a pig!

ANETA: I hate myself!

(Aneta curls up and continues to cry - she feels sorry for herself).

ANETA: I can't stand it anymore... I'm afraid ... It's better if I'm gone...

ATANAS: Go, call your sister... go talk to your friends...

ANETA: I can't stand anyone anymore... everyone talks about the virus and the vaccine nothing else - my head is full of nonsense.

ATANAS: And this crisis too will pass... I decided to go to the doctor to get vaccinated. If I don't do it by Monday, I will have to stay home. Everyone at work has been vaccinated. Everyone has families - no one wants to take risks. You know George, the guy who works with me, he is in the ICU-emergency department, he is fighting for his life, and doctors don't know if he will survive.

ANETA: I'm so afraid from the vaccine. I want to get the virus and end everything... I can no longer live in fear like this...

ATANAS: Looking at the number of the newly infected - it looks like it will get us all... No one knows who will survive. Young people, even children get it... some are in the hospital fighting for their lives.

ANETA: That's why I'm so afraid! I'm afraid for the children! Did you see that woman on TV? She couldn't breathe - she was

dying like a fish out of water. I don't care what happens to me. The sun will shine without me... (*Crying*). But the children? What future will they have!?

ATANAS: It will be the same for everyone, including the children.

(Dana and Chris enter the room).

DANA: Mom, what's going on - why are you crying?

ATANAS: She is very upset. She talks nonsense - she told me she doesn't want to live. She wants to commit suicide.

DANA: Mom, why!?

ATANAS: We need to take her to a doctor.

ANETA: (*Crying*) This is too overwhelming - I can't stand the way things are anymore...

DANA: I know Mom, I know! We're all stressed out. It's not easy for me either. Look, I can't even see Zac because of these restrictions – except on Facebook. We were both vaccinated but still it's

impossible for Zac to come to Sydney in two weeks. I also want to have my wedding and go back to work to finish my work experience. And still I have faith that life will return to us like it was before.

CHRIS: I agree with Dana. I was scared too, but not now.

ANETA: They even say that the vaccine affects fertility...

CHRIS: Mom, that's nonsense. Doctors certainly know more than we do. I want to have a future too - I want to get engaged to Lily and start a family. Now I can return to work - we can't live like this... like prisoners. Students too are being vaccinated – and as more and more people get vaccinated - it will be better for everyone.

ANETA: I don't know... I don't know what is best to do, but you need to understand me. This is my body, my life and I decide for my health and my future.

DANA: Mom, I understand you. Let's go for a walk in the park... or by the beach - like we used to before.

ATANAS: That's a good idea... Just don't forget your masks and stand at a distance of 1.5 meters from other people... I don't want you to get fined.

DANA: Okay Dad, we know. Why don't you come with us - we will all go.

ATANAS: No! I'm going to clean the garage - I want to set up a gym...

DANA: Fantastic idea... it's about time... you see Mom, we will all exercise in our gym every day. Mom we will also participate in online exercise classes - there is a special program called Virtual fit. We will start tomorrow!

ANETA: Dana, that's a good idea – I will give myself a workout...

ATANAS: Get going before it starts raining...,

DANA: Let's go Mom! If you agree, we can consult with your doctor over the

phone..., and if you want we will make an appointment for you to get the vaccine...

ATANAS: I have an appointment to get my vaccine at 4 o'clock. Do come with me if you change your mind.

ANETA: Please, leave it for tomorrow... many things are going through my head right now...

(Dana and Aneta leave the living room)

SCENE 6– Lockdown: Restrictions / vaccine / hope of returning to normal

(The action takes place in the living room. Atanas and Pavle are sitting at the kitchen table playing chess. Dana and Chris are sitting on the two-seater looking at their cell phones. Aneta, looking dull, is drinking tea and staring in front of her. Fania is talking on Skype with her sister Dolia in Macedonia).

FANIA: ...Dolya, my dear sister, did you get the virus? *(Pause)* Did you say yes!? How did it feel? Bad you say?! You poor thing... you suffered and almost didn't make it. Did you get the vaccine...? You did and you weren't afraid? You poor girl - how was it? Aha... well... so you were not afraid of anything... I know, I know.... people here started dying, old people like us are dying, but there are also young people. I am very afraid... For illnesses? Pavle has diabetes and high blood pressure and I don't know how he will survive if he catches the virus... Yes, yes. Me!? No, I haven't caught anything, I'm healthy and strong like dogwood but as you know I'm approaching eighty... I'm no spring chicken. Ah, do you want to go? Okay, okay - bye bye! Greet the

children for me. I will call you again tomorrow! (*Hangs up the phone*).

PAVLE: What did your sister have to say?

FANIA: (*To everyone*) Greetings from Dolya. She told me everyone got the vaccine... She told me our fears are in vain.

DANA: Baba (grandma), I told you, the vaccine will protect us. I saw on the news today that four old people died.

PAVLE: Not me, I don't want to get the vaccine. We old people will die anyway – I'll let God decide.

ANETA: Dad, don't talk nonsense. I don't want to lose you now.

PAVLE: For me it's the same – take it or not, the risks are great and in both cases I won't survive.

FANIA: You know Dana, your grandfather and I have never gotten any vaccines. We don't believe in such things.

DANA: Why's that?

FANIA: When we were growing up in the old country there were no such things. There were no doctors. We treated ourselves naturally. Only the healthiest children survived and the sick just died. I had a brother and a sister who died as children... the disease that afflicted them was hard on them.

CHRIS: Baba (grandma) what did they die from?

FANIA: (*Looking for the photo album*) What beautiful children they were... where are the pictures so we can see them? My mother, poor thing, went out of her mind... she couldn't buy medicine because we were so very poor. There was a war and my father was with the partisans. Here are their photos. Look at the little angels.

DANA: What beautiful children they were... poor things. And how did they die?

FANIA: I don't know. They had a childhood illness... measles or something...

DANA: They have a vaccine for measles now, what a sad loss of life.

ANETA: (*Showing a photo*) Look at Baba (grandma) and Dedo (grandpa). This is a photo from when they got married.

FANIA: We were on the Korzo, your grandfather and I before our wedding.

CHRIS: What is a Korzo?

PAVLE: It's the "Facebook" of Bitola (Macedonia).

(Everyone laughs)

FANIA: Eh children, children, time passes so fast... it seems like we were in the village only yesterday... and now we are facing such huge challenges. Unemployment... a crisis... diseases... and some kind of pandemic...

ANETA: Yes Mom, as you can see, money is not important, only health...

FANIA: Health, but also family! You see how beautiful it is when we are all together. If

we live in harmony we can do almost everything. We will even overcome this crisis.

PAVLE: That's right.

FANIA: Listen children, I'm old but I'm not a fool! I know everything that happens! They are trying to intimidate us and lock us up at home, to isolate us from our children and grandchildren, from our friends and relatives - this is a policy of the great powers...

ANETA: Calm down Mom! It doesn't matter what it is and where it came from - it is here now and we have to somehow live with the virus.

FANIA: I know, that's why I'm afraid... you can't live in your home with your enemy inside!

DANA: Baba (grandma) anyway, it's better to be careful, and not to go out until a cure is found or we get vaccinated.

CHRIS: But Baba (grandma) has found the cure. *(Laughs)* It's called the garlic vaccine.

DANA: Yuck! The kind that stinks?

FANIA: You laugh, but that's why all diseases run away from me.

ATANAS: But we are all running away from you too. (*Laughs*)

PAVLE: (*Gets up from the chair and stretches*)
My God, I'm frozen stiff from sitting in one spot!

ATANAS: Ha, ha! You are losing the game and now you're leaving! Sit down and finish the game.

PAVLE: I'm tired of sitting down - my back hurts - I'm going for a walk.

FANIA: What walk!? We have to stay home! Remember?

PAVLE: I will go to the Plaza – to stretch my legs. I feel like a wolf caged in a zoo.

DANA: Dedo (grandpa), did you hear what the Premier said yesterday? You should stay home and not go out.

ATANAS: Leave the man alone. He can go out for a walk but he needs to wear a face mask.

FANIA: Just don't talk to anyone! If you are fined or sent to prison I will not bail you out!

PAVLE: Enough! You're giving me a headache! Don't do this, don't do that, don't do this, don't do that! What am I, a child!?

FANIA: We are telling you for your own good! If you get the Delta variant - you will go straight to Rockwood (Cemetery)

CHRIS: Stop your bickering - here's the latest news - Dr. Chant says:

"... (From Premier Gladys and Dr. Chant's press conference)"

FANIA: My God what is happening... there are more and more people infected...

DANA: As I told you - in order for us to regain our freedom we need to look after our health and get the vaccine. The vaccine will protect us and bring us freedom.

ANETA: So, as she said, the vaccine seems to be the only salvation.

PAVLE: This is like fighting a war against ghosts, with invisible people.

DANA: Then we will have freedom, restrictions will be reduced - your mom and all of us will go back to work. Grandpa, you and Grandma can go on holiday to Macedonia.

FANIA: I want to see Petra and my grandchildren... to hug and kiss them...

DANA: I will be able to have my wedding too.

FANIA: I want to go out for coffee with my friends...

PAVLE: Dana, I really want to dance at your wedding!

FANIA: Dana, Chris - I have decided! Make an appointment for me with my doctor – I want to get the vaccine.

PAVLE: What's changed your mind?

FANIA: As a child I survived all the viruses, I was the most immune, and now I am not going to be afraid. I will get my vaccine and I will be the most immune again.

CHRIS: (*Laughs*) Hahaha... You're going to be a Super Baba (grandma)! (Super grandma)

PAVLE: Okay! Wherever you go, I will go... A bear may fear things but I fear nothing!

ATANAS: Hahaha. Let's go Aneta, be a hero too - you are the last in the family.

ANETA: Okay then! I'm not going to be the black sheep of the family.

DANA: Yaaay! Chris, let's book them online. Mom and I will join the Virtual Fitness.

ANETA: (*Gets up*) That's a good idea - let's improve our health and immunity. I need to lose a few kilos for the wedding.

CHRIS: Okay... I'm making an appointment for mom, grandma and grandpa!

ATANAS: Pavle, let's you and I go to the garage - I'll show you the gym I built.

PAVLE: Let's go but don't expect me to exercise... I want to sample the wine... ha-ha...

(Atanas and Pavle went out. Aneta and Dana started exercising - they joined the virtual exercise).

CHRIS: Mom! I made an appointment for the vaccine. It's today at 5 o'clock!

ANETA: This is like our "Kutsano oro" (Lame dance)!

DANA: Ha-ha! Yes, this is an "Australian Kutsano oro" (lame dance).

(Everyone is happy - they decided to solve the uncertainty as a family. The voices in the background are instructions from the virtual exercise).

The End

(Translated by Mena Ristevski)

AN OVERFLOWING GLASS WILL STILL NOT OVERFLOW!?

The play "Boiling Point (Lockdown)" by the renowned playwright and poet Dushan Ristevski analyses and depicts, in multiple layers, the family dynamics of a Macedonian family from Australia in terms of their coping with the pandemic of the Covid-19 virus. The family consists of three generations (grandparents, parents and siblings) who all live together when the pandemic hits Australia resulting in severe quarantine and lockdowns. The author skilfully makes a psychological analysis of the complex relationships between the characters, i.e. their personalities and ability to cope and resolve conflicts. These multifaceted conflicts include: generational conflicts, conflicts between the two sexes and between those who are FOR and those who are AGAINST vaccination. There's also the conflict due to the attitude towards the seriousness of the disease and adherence to mandated protection measures, etc. Each side in these conflicts is equally represented by its arguments, so it is up to the reader to decide which side is right. As a stylish decoration throughout all of this, we see the occasional humour, which is an integral part of many of the play works of the experienced playwright, Dushan Ristevski. In addition to the conflicts, the author convincingly depicts and deals with other quarantine-related phenomena: depression and even suicidal tendencies, fear of death, physical inactivity resulting in obesity, material losses (job dismissal, cancellation of already scheduled events and other psychological and financial disturbances as a direct consequence of the "lockdown"), nostalgia for the time

before the pandemic, but also attempts to adjust to the new reality through fun games and exercise. Although the play specifically describes a Macedonian family living in a Sydney suburb, it has a universal dimension and value and can be freely applied to any similar family in the world during this global pandemic. In the end, after heated arguments, dilemmas and discussions, all family members decide to get vaccinated. In this case, too, the author proves to be a good psychologist because he cites personal reasons as a motive for this decision for each individual family member, and not some idealistic "fight against the pandemic", which in fact truthfully corresponds for the majority of the vaccinated in the world. With this, the "overflowing glass" of this Macedonian family from Sydney does not overflow after all. In any case, we have before us another successful drama by Dushan Ristevski - a drama in which, through the seemingly every day replicas and conversation of its characters, a serious topic is processed, a topic dedicated to the internal turmoil that hundreds and millions of people around the world have gone through and are still going through.

Javorka Kotevska (FANIA)
Јаворка Котевска (ФАНИЈА)

Samoil Mitrevski (PAVLE)
Самоил Митревски (ПАВЛЕ)

Mena Ristevski (ANETA)
Мена Ристевски (АНЕТА)

Rubin Neskovski (ATANAS)
Рубин Нешковски (АТАНАС)

Lila Micevska (DANA)
Лила Мицевска (ДАНА)

Antonio Neskovski (KRIS)
Антонио Нешковски (КРИС)

Dushan Ristevski-Macedon was born in 1954 in Bitola – Macedonia. He migrated to Sydney in 1973. Having completed his Diploma in Welfare Work in 1985 and Bachelor of Social Sciences in 1991, in 1996 he gained his Masters Degree in Counselling/ psychotherapy.

Dushan's plays have been performed both in Australia and Macedonia and is published author of the following books of poetry: *Polutici* (1984) republished bilingually *Polutici – Fragments* (1989), *Dream-Agony* (1992), *Clasp* (2001), *Flower-Woman* (2003), *Stolen Thoughts* (2009), and *Forbidden Love* (2009); the *Monodramas*: *Mother* (1990), *Chento* (2015 & 2016), *Neda* (1996 & 2016), *The Stone of Robi* (2018), *Longing for South* (2019); *Dramas*: *Fear and Shame* (2008), *Mr Balkan* (co-author) (2009), *Old and Happy* (2010), *Raskol* (2011), *Leave the Candle Alight* (2012), *Wrestling the Bear* (2013), *The Fence* (2014), *Doctor Dodgy* (2015), *The Suitcase* (2016), *Grandma's Getting Married* (2016), *My Sunshine* (2017), *The Last Macedonian* (2018), *Grandma Elopes* (2019), *Boiling Point* (2021).

For the play *Fear and Shame* in 2007 he was awarded with the St George Hospital and Community Health Service Award of Excellence for Innovation in Health Education and also the National Centre of

Mental Health (2009) awarded Dushan for promoting mental health. In 2015 he was awarded with the “Aleksandar the Great” Life achievement theatre award. The play The Fence in 2015 received the National marketing award for art and culture. In 2015 the State Government of NSW awarded Dushan for promoting art and culture. In 2010 his book of poetry Forbidden love was awarded with Iselenichka Gramota and in 2011 for the book Stolen Thoughts he received the prestigious award Stojan Hristov at the Struga International Poetry Festival.

Dushan is a founding member of the Macedonian Literary Association of Australia “Grigor Prlichev” (1978), Macedonian Australian Welfare Association (1982) and Australian Macedonian Theatre of Sydney (2007), member of the Writers’ Association of Macedonia, the Journalists’ Association of Macedonia and Macedonian Art and Science Society of Bitola.

Душан Ристевски - Македон

ПРЕПОЛНЕТА ЧАША (ЛОКДАУН)

- Радио драма) -

Душан Ристевски - Македон ПРЕПОЛНЕТА ЧАША (ЛОКДАУН)

Издава Македонското литературно друштво
„Григор Прличев“

P.O. Box 227 Rockdale NSW 2216 – Australia
Февруари 2022

Издавањето финансиски помогнато од
Австралиско-македонскиот театар од Сиднеј

Рецензент: Александар Донски

Превод на англиски: Мена Ристевски

Корица фото: „Мерач на температура за
КОВИД“ од Тони Наумовски

Технички уредник: Александар Донски

Печатено во Македонија

Авторски права: Душан Ристевски - Македон

National Library of Australia card number and

ISBN 978-0-6454209-0-6

Радио драмата „Преполнета чаша – Локдаун“ е реализирана во продукција на South Eastern Sydney Local Health District and Shopfront Arts Co-Op, во изведба на членови од Австралиско-македонскиот театар од Сиднеј, а во режија на Душан Ристевски - Македон во 2021 год. Адаптирана е од драмата „Преполнета чаша“ која беше поддржана од програмата на Georges River Council COVID-19 Recovery Grants Program во 2020 г. Радио драмата можете да ја слушнете на: NSW Multicultural Health Communications Service website

ЛИЦА:

ФАНИЈА – 75 годишна

ПАВЛЕ – 75 годишен

АНЕТА – над 50 годишна (ќерка на Павле и Фанија)

АТАНАС – над 50 годишен (зет на Павле и Фанија)

ДАНА – над 30 годишна (ќерка на Анета и Атанас)

КРИС – 25 годишен (син на Анета и Атанас)

(Дејствието се одвива во македонски дом во Сиднеј за време на пандемијата од Ковид-19. Семејството Поповски се состои од три генерации: децата Дана и Крис, родителите Атанас и Анета, дедото Павле и бабата Фанија. Сите живеат заедно во едно сиднејско предградие).

**СЦЕНА ПРВА – Еден ден пред локдаунот во
Сиднеј во јуни 2021 година**

(Во дневната соба влегуваат Атанас, Анета, Павле и Фанија – доаѓаат дома по вчерашната веридба на Дана. Нејзиниот вереник Жак е од Мелбурн каде живее со своите родители. Веридбата се одржа во градчето Berry, близу со плажата „7 Mile Beach“ во South Coast. Сите делуваат радосно, возбудено, но и уморно. Сите седнуваат на седиштата и столовите).

АНЕТА: *(Се издишува)* Леле! Ме болат нозете од играње...

ПАВЛЕ: Мене ме боли stomакот од јадењето и пиењето...

АТАНАС: Море среќа што од утре е логдаунот... а не од вчера.

АНЕТА: Имавме среќа! Лани веридбата пропадна.

АТАНАС: Да, и парите можеше пак да ги изгуби... Се надевам дека Жак го фати летот за Мелбурн.

ФАНИЈА: Родителите на Жак се прекрасни луѓе. Многу си ја сакаат Дана. Мислам дека Дана ќе биде среќна.

(Влегуваат Крис и Дана)

ДАНА: *(Длабоко се издишува)* Жак и родителите одвај успеја да се качат во авионот.

КРИС: Никогаш немам видено толку гужва на аеродромот.

АНЕТА: Можеа овде да останат неколку дена.

ДАНА: Не можеа! Рекоа границите со Викторија ќе се затворат, а Жак во вторник се враќа на работа.

АНЕТА: Не знам како ќе издржиме повторно затворање и рестрикции.

ФАНИЈА: Не плашете се, вирусот како што ќе дојде така ќе си сјојде!

КРИС: *(Гледа на мобилниот)* Шит! Не мислам дека е така. Ова е Делта варијанта – поопасна од оргиналниот вирус.

АНЕТА: *(Панично)* Ами сега!? Никогаш нема да можеме да одиме на одмор во Македонија! Ами концертот!?

ДАНА: *(Покажува на телефонот)* Еве, добив порака... концертот се откажува.

АТАНАС: „Шит“! Гавазова сакав да си ја гледам...

АНЕТА: Парите ни пропаднаа!

ФАНИЈА: *(Панично)* Значи пак ќе има криза, ќе умреме за јадење...

АНЕТА: *(Панично)* Треба брашно да купиме... ориз, масло, сол, шеќер.... и тоалетна хартија... Леле ќе се тепат луѓето за јадење... ќе фати глад и криза... ќе умираат луѓето по улиците...

АТАНАС: Не плашете се! Во визбата имаме вино и ракија. Имаме полно јадење складирано – туршија зелка, пиперки, ајвар. Длабокиот замрзнувач е преполн со месо. И мислам дека овие само ги плашат и лажат луѓето, нема никаков вирус. Овој вирус е како настинка.

ДАНА: Dad! Ова нема да биде некоја настинка! Ова Делта варијанта се пренесува брзо од еден до друг. *(Гледа во мобилниот)* Има поголеми рестрикции! Слушајте! Предупреду-

ваат старите лица да не се мешаат со мали деца оти можат да бидат заразени. Треба маски да се носат кога се излегува на улица и да се стои на 1.5 метар растојание еден од друг. Да се одбегнува и зборува со други луѓе... да се одржува хигиена.

ПАВЛЕ: Овие се будали! Ќе ни ги зашијат и устите.

ФАНИЈА: Како така!? Ами сега ќерката Петра и внучињата не можам да си ги видам... да ги прегрнам и бакнам.

КРИС: (*Чита од мобилниот*) Велат, луѓето кои се во ризичната група, како старите и болните, многу лесно можат да го фатат вирусот. Требало да бидат во целосна изолација од роднините и пријателите, да не одат на гости... Никому не му е дозволено да посетува некого надвор од својот дом... и препорачуваат старите и болните веднаш да се вакцинираат.

ПАВЛЕ: Кој сака стари? Никој! Само вирусот ги сака! (*Се смее*).

ДАНА: (*Чита*) Како и претходно, продавниците и рестораните како и клубојте,

кафеаните и кафичите ќе бидат
затворени...И џимот.

АНЕТА: Џимот!? Што ќе правам сега... ќе се
здебелам...

ДАНА: *(Разочарано низ плач)* Ох не! Ќе
треба да ја откажам и свадбата!

АНЕТА: Ами сега!?

ДАНА: Мамо, јас не можам вака да издржам.
Со Жак се договоривме, утре тој ќе се
вакцинира во Мелбурн, а јас овде ќе ја
примам вакцината.

АНЕТА: Неее!

АТАНАС: Не се брзај – има време!

ДАНА: Јас сум возрасна и самата одлучувам
за мојата иднина. *(Излегува налутено)*

АНЕТА: Чекај Дана!

АТАНАС: Остави ја, утре ќе го смени мисле-
њето.

АНЕТА: *(Кон сите)* Ајде сите! Дезинфекција
на рацете! Оти не знаеме утре каков
ден ќе дојде...

(Анета на сите им прска течност за дезинфекција)

АТАНАС: Доста! Ќе не отруеш со тие
 хемикали!

(Никој не е задоволен од целиот амбиент во домот на семејството Поповски, но сите се преуморни по веридбата на Дана со Жак и крајно се разочарани од повторниот локдаун).

СЦЕНА ВТОРА – Локдаун/Тестирање/Паника

(Дејствието се одвива во дневната соба. Атанас прелистува весник и пие кафе. Анета влегува, брише прашина од намештајот и прави дезинфекција)

АНЕТА: Каде е Дана? Таа треба да ми помага во чистењето.

АТАНАС: Отиде во клиниката да се вакцинира...како што предупреди.

АНЕТА: Вистина!? Леле колку е непослушна!

АТАНАС: *(Кашла)* Сега најде да бришеш прашина? Не гледаш дека пијам кафе!

АНЕТА: Ништо не ти е. Цел ден во прашина работиш и не се жалиш. Треба да одам на работа.

АТАНАС: *(Станува и се закашлува)* И јас морам да одам – доцнам! Како ти на рабта!? Не слушна дека сите продавници се затворени освен прехранбените?

АНЕТА: *(Кашла и си го брише носот со шарветка)* Треба да ги средиме сметките и опаковките.

(Во собата влегуваат Фанија и Павле)

ФАНИЈА: Ти реков, не треба да се жалиш – Австралија ни даде сè! Животот си го продолживме.

ПАВЛЕ: Точно Доктор Фанија! Некаде луѓето умираат од глад, а овде умираат од премногу јадење. Само ајде побргу на кафе да одиме со пензионерската група.

АНЕТА: *(Застанува пред Фанија и Павле)* Што ви е бе вам!? Ова е локдаун – нема ни пензионерска група ниту пак кафе пиење.

ПАНДЕ: Што дрдориш мори? Ние сме стари луѓе – ако не фатат ќе ни простат.

АНЕТА: Вчера не ги слушавте вестите? Ние сме во рестриктивна зона – нема излегување ниту мешање со други луѓе.

(Во собата влегува Крис)

АТАНАС: Каде беше бе ти?

КРИС: Бев во клиниката со Дана да се вакцинирам...за да можам да се вратам на работа. Потоа отидов да се

видам со Лили... Ама ме запре полицијата и ме предупреди.

АНЕТА: Крис, сине, зошто со сила се правиш глупав? Ајде баба ти и дедо ти не разбираат, ами ти што си учен, читаш и знаеш англиски јазик? Ти да првиш такви грешки? Лили живее во рестриктивната зона!

КРИС: Знам мамо, ама сакав да се видам со Лили оти овој локдаун ќе трае долго време.

АНЕТА: *(Кашла и си го дува носот)* Не знам зошто вака ме мачиш кога гледаш дека не сум добра. Грлото ме боли и синоќа не спиев поради температурата... Цела ноќ се вртев во креветот.

АТАНАС: *(Кашла)* Мене ми теба ракија како лек пред да одам на работа.

КРИС: Ниеден од вас нема да оди на работа – ќе ве вратат! Вие имате симптоми на вирусот и никој нема да ве пушти внатре. Морате да одите да се тестирате. На веридбата имаше полно луѓе од секаде и никој не носеше маски.

АНЕТА: Не сакам да ми се пикаат стапчиња во носот.

КРИС: Ама не сакам да ми ги убиете дедо и баба со носење на вирусот дома. Ќе морате да се тестирате и самоизолирате сè додека не ги добиете резултатите. Вие морате да се преселите на горниот кат, подалеку од баба и дедо.

ПАВЛЕ: Значи сега ти стана доктор и полицаец.

АТАНАС: Денес на вестите рекоа дека вчера некои отишле на погреб и сите ги фатил вирусот.

КРИС: Морате ова да го направите за вашето семејство за да не се поболиме.

АНЕТА: Тогаш ајде на тестирање... оти можеме како глумци да поцркаме!

(Сите се разочарани. Атанас и Анета одат да се тестираат за КОВИД-19)

**СЦЕНА ТРЕТА – Lockdown Рестрикции/
традиционален лек/ губење работни места/
домашно насилство/ чашата се преполнува...**

(Дејствието се одвива во трпезаријата. Покрај масата седат Павле и Фанија. Павле пие ракија, а Фанија меша нешто во мала чинија)

ФАНИЈА: Што ќе правиме вака – цела ноќ не спиев.

ПАВЛЕ: Ниту јас, од тебе.

ФАНИЈА: Полека ти со таа ракијата, ќе ми треба за лекот.

ПАВЛЕ: *(Во полупијана состојба)* Татко ми ми велеше дека најдобра превенција од вируси е ракијата. А што правиш ти? Што смрди?

ФАНИЈА: Правам македонски лек за превенција. Има лук, кромид, праз, лути пиперки, кантарион...

ПАВЛЕ: А стави ли и ракија?

ФАНИЈА: Сигурно – тоа е за дупла превенција. Ова ќе биде прва и најдобра вакцина...

(Воздивнува) Се плашам, животот за ништо не ни вреди. Гледај на телевизија... Ние старите сите сме на нишан – сакаат да нè истребат за да не ни плаќаат пензија. Овој вирусот е направен за да ги уништат старите. Многу ги коштало да нè гледат во старечки домови.

ПАВЛЕ: Можеби Господ го испрати да види колку сме силни како луѓе.

ФАНИЈА: Можеби си во право...

(Атанас влегува во собата, со насмевка)

АТАНАС: Го добивме резултатот од тестот – беше негативен – немаме никаков вирус.

ФАНИЈА: *(Весело)* Знаев дека мојот македонски лек ќе работи! Каде е Анета?

АТАНАС: Отиде да го прослави негативниот резултат од тестот – на најдобриот начин што го знае – отиде на шопинг.

(Влегуваат Дана и Крис. На лицето на Дана ѝ се гледа разочараност, изгледа плачела. Туристичката

агенција во која Дана требааше да се вработи ги отпуштила од работа повеќето од своите вработени. Дана студираше туризам (Tourism management) и по последниот испит, требааше да ја заврши тримесечната пракса пред да се вработи).

КРИС: Дана, ќе се снајдеш... ова нема да трае долго време...

ФАНИЈА: *(Станува од столот)* Што е Дана? Што се случува?

ДАНА: Агенцијата се затвори... па не можам праксата да ја завршам. И свадбата мораше да се откаже.

КРИС: *(Ги фрла клучевите на масата)* Го затворија и градилиштето каде што работев за две недели. Сите кои се од ризичните места ќе треба да се тестираат секои три дена кога ќе се вратиме на работа.

АТАНАС: *(Врти со главата)* И што ќе правиме сега? Ами колата кој ќе ти ја плаќа?

ФАНИЈА: Леле мори мајко! Сега што ќе правите?

ПАВЛЕ: *(Ја крева чашата)* Само здравје! Еве пијам за вашето здравје... другите работи не се важни. *(Пие ракија)*.

АТАНАС: *(Кон Павле)* Ајде тури ми и мене. Сè ми е преку глава дојдено.

ДАНА: *(Замавнува со раката)* Бабо, до тебе не се стои, ќе нè задушиш.

ФАНИЈА: Ама, лукот е вакцина против вирусот...

ДАНА: Бабо теба да знаеш, лукот е добар за настинка, а не за вируси!

(Влегува Анета, таа е во пијана состојба. Носи полни најлонски кеси. Сите ја гледаат со чудење и неодобрување)

АТАНАС: Кардашијан! Дојде!? Што си купи?

АНЕТА: *(Во пијана состојба)* Ништо посебно... чевли... Да видиш колку убаво ми стојат... како за мојата нога мерени...

АТАНАС: Што ти е тебе – фијуу ти отиде мозокот.

АНЕТА: Ами ако умрам од вирусот – барем со нови чевли да ме закопате.

АТАНАС: Море ќе ги гризаш чевлите кога ќе нема што да јадеш.

АНЕТА: Нашиот „стор“ се затвори, нам ни ги удрија клоците, а ние сите прославивме со шампањ и со чевли на „спешал“... така се умира... женски!

АТАНАС: *(Ја турка Анета)* Бегај, тргни ми се од пред очи...

(Анета паѓа на подот. Се обидува да стане но не може. Дана дотрчува до неа и ѝ помогнува да се исправи)

ФАНИЈА: Што правиш? Чупето ќе ми го отепаш.

ПАВЛЕ: Танас тоа не ти чини!

ДАНА: Dad! What's the matter with you!? Are you crazy!?

АТАНАС: Јас ли сум „крејзи“ или овие двајцата!? Тргнете ми се, да не ве гледам... А ти Крис да си ја продајш колата пред да ти ја земи банката.

ДАНА: *(И приоѓа на Анета и ѝ помага да се исправи) Ајде мамо... Да си легнеш.*

АНЕТА: *Јас сум среќна... ќе спијам со моите нови чевли... а ти мажу да спиеш со кучето... и двајцата да си ржите... (Излегува смеејќи се и имитира ржење).*

(Крис излегува со потиштен израз на лицето)

АТАНАС: *(Му довикнува на Крис) Крис ме слушна? Колата да си ја продајш! (Доаѓа до масата ја пие чашиата со ракија и удира на масата од лутина) „Bloody idiots“ полна кука со будали луѓе...*

(Сите седнуваат со наведнати глави)

СЦЕНА ЧЕТВРТА – Lockdown: Рестрикции, страв, вакцина, депресија и разочарување

(Дејствието се одвива во дневната соба. Анета и Дана седат на троседот, Атанас седи покрај кујнската маса и пие чај. Сите седат на растојание и се тапо загледани пред себе. Дана и Крис читат и следат нешто на мобилните. Атмосферата е затегната. Владее потполна тишина, која одвреме навреме е нарушена од лажичката на Атанас со која го меша чајот во филџанот. Непрекинато го врти лажичето и го чука – како во транс. Анета го погледнува со нетрпеливост).

АНЕТА: *(Нетрпеливо)* Еј! Танас! Што правиш!?

АТАНАС: *(Немо ја гледа со чудење, продолжува да го врти лажичето во шолјата)*
Што!? Што се дериш?

АНЕТА: Со тоа лажичето, како во мозокот да ми буричкаш.

АТАНАС: *(Се сепнува изненадено)* Ах! Медот го мешам.

АНЕТА: Цел саат го мешаш.

ДАНА: Мамо, ти ли ќе готвиш денес или јас?

АНЕТА: Ни готвам, ни јадам. За две недели се здебелив десет килограми.

ДАНА: И јас. Треба да правиме ехерсисе.

АНЕТА: (*Длабоко воздигнува*) Треба... Ама каде?

ДАНА: Во гаражата.

АТАНАС: Таму ништо не гибајте! Гаражата е моја...

(Влегуваат Павле и Фанија. Двајцата носат маски на лицето. Павле влече количка полна со продукти за јадење. Фанија носи огромна најлонска опаковка со тоалетна хартија. Двајцата бавно се движат поради тоа што се претоварени. Фанија со разбушавена коса застанува пред Анета и Дана, ја фрла најлонската кеса на подот и се струполува на треседот. Павле оди кај Атанас и седнува крај кујнската маса)

ПАВЛЕ: Не можам... тешка е!

ФАНИЈА: Абе каков маж си, една количка да не можеш да влечеш.

АНЕТА: Мамо каде бевте? Знаеш дека има рестрикции.

(Анета со спреј за дезинфекција им прска во рацете на Павле и Фанија)

ФАНИЈА: Доста ќерко со тоа прскалчето – не пукна! Не сме бубашваби.

АНЕТА: Собујте ги чевлите и одете да ги измиете рацете... ќе ни го донесете вирусот.

ФАНИЈА: Вие што сте поседнале како некои мумии. Одете, барајте храна... Наскоро нема ништо да има на рафтовите...

АТАНАС: Мори бабо, во визбата имаме десет големи пакети со тоалетна хартија, не требаше да купуваш.

ФАНИЈА: Ами ако снема, како минатата година? Леле мајко! Многу е пусто по улиците... продавниците затворени... ти се чини дека војна има... и сите луѓе те гледаат со страв, како да им имаш некого отепано... те гледаат со омраза... покриени на лицето со маски и некаде брзаат, како да сме на некоја друга планета. Страшно!

ПАВЛЕ: Никој не сака да ти зборне... сите кутат... Се плашат да не ги

заразиш...нема ни пријатели ни
дружење повеќе...

ФАНИЈА: Леле ти стариот колку си будала!
Застана со Петко да дрдориш за
политика.

ПАВЛЕ: Како да не му зборнам – тој ми е
најдобар другар!

ФАНИЈА: Ама и се ракуваше со него. Сега ако
ти го пренесе вирусот – каде ќе
бегаш? Да знаеш ако те фати вирусот
в болница нема да те посетам ниту пак
на погреб ќе ти дојдам! Море среќа
полицаецот што не те казни... само те
предупреди.

АНЕТА: Тате оти сте толку прости? Зарем не
слушате секој ден што се кажува на
вестите од полицијата? Мислам,
подобро вие да си седите дома. Треба
само по еден да оди шопинг – вие
можете вирусот дома да ни го
донесите!

АТАНАС: Во право си. Сега секаде за сите е
ризично. Луѓето се плашат да одат и
во паркот. Живееме во невидлив
затвор.

АНЕТА: Никој не работи. Нема забава... I missed my work – што убаво ми беше... секој ден со луѓе и муабети. (*Длабоко воздивнува*) Криза насекаде... не знам како ќе издржиме.

ДАНА: Премиерката рече дека луѓето ако се вакцинираат ќе имаме повеќе слобода... ќе се вратиме на работа...ќе се дружиме како порано.

АТАНАС: Не им верувам на политичарите.

АНЕТА: Ами кому да му се верува? Докторите велеа дека немало споредни ефекти, ама испадна дека имало. Се плашам.

ДАНА: Мамо, не треба да се плашиш. Сега, по вакцината, многу полесно ми е во душата, се чувствувам слободна и заштитена, можам мирно да спијам.

АНЕТА: Од работа ми рекоа дека кога ќе се намалат рестрикциите, ако сум само вакцинирана, ќе можам да почнам да работам.

АТАНАС: А мене ми рекоа до понеделник ако не ја зеам првата доза не смеам да се вратам на работа.

- АНЕТА: Ами тоа е чиста уцена! Леле, како светот се измени – никому не му е гајле.
- ПАВЛЕ: Ќерко, силата е кај нив – ние само „Амин“ треба да велиме.
- ФАНИЈА: А и друго да ви кажам! Ќе се скарав и со „секјурити“. Не нè пуштаја во супермаркетот.
- КРИС: Како тоа!?
- ПАВЛЕ: Ни велеа да притиснеме некој си „код“ на мобилниот.
- КРИС: Па треба, пред да влезете, за да се знае кој влегува. Бабо ви кажував за тоа! Затоа ви купив и „смартфон“.
- ФАНИЈА: „Смартфон“ е за смарт луѓе, а не за нас. Ама и кој ги знае тие работи... Тешко е за нас постарите да се снајдеме.
- ПАВЛЕ: Ама виде, лесно беше, само притисни неколку копчиња на телефонот и готово.
- КРИС: *(Се смее)* Ха, ха, дедо е експерт за тоа.

ПАВЛЕ: Море маката ќе нè научи...

АНЕТА: Ајде доста зборување, одете да се
измиете раце и да си ставиме
дезинфекција... оти овој вирусот не е
играчка...

(Панде и Фанија излегуваат од дневната соба)

СЦЕНА ПЕТТА – Lockdown: Симптоми/ Тестирање/ Вакцина/ Активности/ Чашата се преполнува за Анета: паѓа во депресија

(Анета седи на двоседот. Очајно си ги покрива очите со рацете и плаче. Во собата влегува Атанас. Изненаден е од нејзиното липање)

АТАНАС: *(Саркастично)* Што е мори, што цимолиш?

АНЕТА: *(За момент престанува да липа)*
Ништо.

АТАНАС: Точно, од ништо плачеш. Немаш друга работа. Мајка ти или ќерка ти чистат, перат и готват, а ти само пред огледало и се токмиш. Ќе дојдам од работа, преуморен, а ти бла бла бла – дека денот ти е тежок, уморна си од досада, не можеш на шопинг да одиш, па да излезиш со другарките на кафе...

АНЕТА: *(Плачејќи)* Мавни ми се! Get lost!

АТАНАС: *(Саркастично)* Океј ќе се изгубам, само немој да трошиш многу влажни марамици, гледаш дека сме на рестрикции.

АНЕТА: *(Ја фрла по него кутијата со влажни марамици)* На ти ја! Бегај, губи ми се од пред очи! Не сакам да те гледам! Те мразам! *(Си ги брише насолзените очи со влажна марамица).*

АТАНАС: *(Збунето)* Добро... добро... ќе бегам. Ама што те мачи сега?

АНЕТА: Види ме каква сум!? Се здобелив како некоја свиња.

АТАНАС: Што очекуваш – кога јадиш како свиња.

АНЕТА: Се мразам!

(Анета вика во транс и продолжува да плаче – се жали себе си)

АНЕТА: Не можам повеќе да издржам... се плашам... подобро да ме нема...

АТАНАС: Јави ѝ се на сестра ти... зборувај со другарките...

АНЕТА: Не можам никого да поднесам повеќе... сите само за вирусот и вакцината зборуваат – главата ми е полна со глупости.

АТАНАС: И оваа криза ќе помине... Одлучив да одам кај докторот вакцината да ја примам, ако не, од понеделник ќе си седам дома. На работа сите имаат примено вакцина. Сите имаат семејства - никој не сака да ризикува. Го знаеш оној Џорџ што работи со мене. Тој е во ICU- ургентно оделение, се бори за живот, не се знае дали ќе преживее.

АНЕТА: А јас се плашам од вакцината. Сакам вирусот да ме фати и сè да се заврши... Вака во страв не ми се живее повеќе...

АТАНАС: Како што гледам по бројот на новозаразени - изгледа сите ќе нè фати... Само кој ќе преживее? Тоа не се знае. Гледаш, младите и децата ги фаќа... Некои во болница се борат за животот.

АНЕТА: Затоа се плашам! Се плашам за децата! Ја виде таа жената на телевизија? Не можеше да диши — умираше како некоја риба на суво. Не ми е гајле за мене. И без мене сонцето ќе грее... *(плачејќи)* Само, каква иднина ќе имаат децата!?

АТАНАС: Како за сите, така за нас и за децата.

(Влегуваат Крис и Дана)

ДАНА: *(Гледа во Анета)* Мамо што се случува – зошто плачеш?

АТАНАС: Многу е вознемирена. Ми зборува глупости – не ѝ се живее. Сака да се самоубие.

ДАНА: Мамо, зошто!?

АТАНАС: Треба да ја однесеме на лекар.

АНЕТА: *(Лупајќи)* Сè ми е дојдено преку глава – не можам вака да издржам...

ДАНА: Знам мамо, сите сме под стрес. И мене не ми е лесно. Гледај поради рестрикциите со Жак не можам да се видам – само на фејсбук. Ние двајцата ја примивме вакцината и можно е за две недели Жак да дојде во Сиднеј. Сакам и свадба да направиме и да се вратам на работа праксата да си ја завршам. Верувам дека животот ќе ни се врати како порано.

КРИС: Се сложувам со Дана. И мене ми беше страв, ама не и сега.

АНЕТА: Велат дека вакцината влијае на плодноста...

КРИС: Мамо тоа се глупости. Докторите сигурно знаат повеќе од нас. И јас сакам да имам иднина – сакам да се свршам со Лили и да формирам семејство. Ете сега ќе се вратам и на работа – не можеме вака да издржиме како во затвор. И студентите почнаа да примаат вакцини – колку повеќе луѓе ќе се вакцинираат толку подобро ќе биде за сите.

АНЕТА: Не знам... не знам што е најдобро да правам, ама треба да ме разберете: Ова е мое тело, мој живот и јас си одлучувам за моето здравје и мојата иднина.

ДАНА: Мамо те разбираам. Ајде да одиме на прошетка во паркот... или покрај плажа - како порано.

АТАНАС: Тоа е добра идеја... Само да не си ги заборавите маските и да стоите во растојание од 1.5 метар од другите луѓе... Не сакам да добиете казна.

ДАНА: Океј тато, знаеме. Ајде и ти дојди со нас, сите ќе одиме.

АТАНАС: Не! Јас ќе ја чистам гаражата, сакам
џим да поставиме...

ДАНА: Фантастична идеја... па време беше...
гледаш мамо, секој ден ќе си вежбаме
во нашиот џим. Мамо исто ќе правиме
класови за вежбање на интернет – има
посебна програма што се вика Virtual
fit. Почнуваме утре!

АНЕТА: Дана, тоа е добра идеја – вака ми се
закржлавија коските...

АТАНАС: Ајде одете, пред да заврни.

ДАНА: Ајде мамо! Ако сакаш после на
телефон ќе се консултираме и со
твојот лекар... ако сакаш ќе закажеме
за вакцината...

АТАНАС: Јас имам апојтмент за вакцината во 4
часот, ако се предомислиш дојди со
мене.

АНЕТА: Те молам, остави го тоа за утре... сега
во главата ми се буричкаат многу
работи...

(Дана и Анета излегуваат од дневната соба)

**СЦЕНА ШЕСТА— Lockdown: рестрикции/
вакцина/ надеж за враќање во нормала**

(Дејствието се одвива во дневната соба. Покрај кујнската маса седат Атанас и Павле кои играат шах. На двоседот седат Дана и Крис и читаат нешто на мобилните. Анета е под дејство на седативи, потпивнува чај и е тапо загледана пред себе. Фанија зборува по телефон со нејзината сестра во Македонија)

ФАНИЈА: ...Доља, сестро, ти го доби овој вирусот? *(Пауза)* Рече да!? Ами како помина? Тешко! Ај кутрата... значи се измачи и одвај остана жива. Ами прими вакцина? ...Вистина! Не ти беше страв мори чупе – како беше? Аха... добро... значи за цабе се плашевте...Знам, знам.... сега и овде почнаа луѓе да умираат, умираат стари како нас, ама има и млади. Многу ми е страв...За болести? Панде има дијабетис и висок крвен притисок и не знам како ќе преживее ако го фати вирусот...Да, да. Мене!? Не, мене ништо не ме фаќа, здрава сум како дрен ама знаеш ближам осумдесет... не сум вчерашна. Ах сакаш да одиш? Добро, добро – бај бај! Поздрави ги децата. Утре пак ќе ти се јавам! *(Го исклучува телефонот)*

- ПАНДЕ: Што ти кажа сестра ти?
- ФАНИЈА: (*Кон сите*) Имате поздрав и ми кажа дека сите примиле вакцина... Ми рече дека за цабе се плашиме.
- ДАНА: Бабо ви кажав, вакцината е да се заштитиме. Виде денес на вестите, четири стари луѓе починаа.
- ПАВЛЕ: Не, јас не сакам да примам. Ние старите и така ќе си заминеме – само Горниот кога ќе одлучи.
- АНЕТА: Тато, не зборувај глупости. Не сакам да ве изгубам.
- ПАВЛЕ: За мене е исто - да примам и да не примам, ризикот е голем и во двата случаи нема да преживеам.
- ФАНИЈА: Знаеш Дано, ние со дедо ти никогаш не сме примиле вакцини. Во такви работи не веруваме.
- ДАНА: Е како тоа?

ФАНИЈА: Кај нас во стари крај, кога растевме немаше такви работи. Немаше ни доктори – самите се лекувавме. Само најздравото дете ќе останеше живо, а болните умираа. Јас имав брат и сестра кои како деца умреа...тешко на оние деца болест што ги фаќаше.

КРИС: Бабо, од што умреа?

ФАНИЈА: *(Го бара албумот со фотографии)* Какви убави деца беа... каде се сликите да ги видите? Мајка, кутрата, се крена од умот... од сиромаштија немаше лекови да купи, а ваму војна беше и татко ми беше со партизаните. Еве, видете ги.

ДАНА: Што убави деца... за греота. И како умреа?

ФАНИЈА: Не знам. Ги фати некоја детска болест... сипаница или така нешто...

ДАНА: Сега има вакцина за сипаници. Жалосно да се заврши животот на тој начин.

АНЕТА: *(Покажува на една фоторафија)*
Видете ги баба и дедо кога се зедоа.

ФАНИЈА: Бевме на корзо со дедо ти пред самата венчавка.

КРИС: Што е тоа корзо?

ПАВЛЕ: Тоа е битолски и македонски „Фејсбук“.

(Сите се смеат)

ФАНИЈА: Ех деца, деца, времето како брзо врви... како вчера да бевме во селото... и еве сега се соочуваме со други премрежја. Безработица... криза... болести... некаква си пандемија...

АНЕТА: Да мамо, како што гледаш, парите не се важни, само здравјето...

ФАНИЈА: Здравјето, ама и семејството! Гледаш колку е убаво што сите сме заедно и ако сме сложни сè можеме да направиме. Дури и оваа криза ќе ја победиме.

ПАВЛЕ: Така е.

ФАНИЈА: Слушајте деца, јас сум стара ама не сум будала! Знам сè што се случува! Тие само се обидуваат да нè заплашат и да нè затворат дома, да нè изолираат од децата и внуците, од роднините и пријателите – ова е политика на големите сили...

АНЕТА: Мамо смири се! Не е важно што е и од каде е дојдено – сега е овде и мораме некако да живееме со вирусот.

ФАНИЈА: Знам, затоа се плашам... со непријател не се живее дома!

ДАНА: Како и да е бабо, подобро е да се пазиме, да не излегуваме сè додека не се најде лек или не се вакцинираме.

КРИС: Ама баба го има лекот најдено. (*Се смее*) Се вика лук-вакцина.

ДАНА: Ыах! Она што смрди?

ФАНИЈА: Вие смејте се ама затоа сите болести бегаат од мене.

АТАНАС: Ама и ние бегаме од тебе. (*Се смее*).

ПАВЛЕ: (*Станува од столот и се протегнува*)
Леле се здрвив од седење!

- АТАНАС: Ха, ха! Губиш и бегаш! Седни да ја завршиме играта.
- ПАВЛЕ: Ми здодеа од седење – ме боли грбот - одам да прошетам.
- ФАНИЈА: Какво шетање!? Треба да се седи дома!
- ПАВЛЕ: Ќе одам до Плазата – да ми се пуштат нозете. Ми се чини како да сум некој волк затворен во зоолошка.
- ДАНА: Дедо, ја слушна премиерката вчера што рече? Треба да се седи дома и да не се излегува.
- АТАНАС: Оставете го човекот. Може да излезе и да прошета, ама само со маска на лице.
- ФАНИЈА: Само немој со никого да зборуваш! Ако те казнат – ако те затворат не те вадам од затвор!
- ПАВЛЕ: Доста! Сите ми сте дојдени преку глава! Ова не - она не! Ова не - она не! Што сум јас, дете!?

ФАНИЈА: Ти го велиме за твое добро! Ако ја добиеш ова Делтата – ќе одиш во Руквуд.

КРИС: Ајде доста расправање – еве да ви ги пуштам последните вести – д-р Чент што вели:

„... (од прес конференцијата на Премиерката Гладис и Др Чент)“

ФАНИЈА: Леле мори мајко што нè снајде... има сè повеќе луѓе заразени...

ДАНА: Како што ви велев – за да си ја вратиме слободата треба да си го гледаме здравјето и да ја примиме вакцината. Вакцината ќе нè заштити и ќе ни ја донесе слободата.

АНЕТА: Значи, како што рече, вакцината изгледа е единствениот спас.

ПАНДЕ: Ова како да е војна со духови, со невидливи луѓе.

ДАНА: Потоа ќе имаме слобода, рестрикциите ќе се намалат – мамо ти и сите ние ќе се вратиме на работа. Дедо, вие со баба можете да си одите во стари крај...

ФАНИЈА: Сакам да си ја видам Петра и внуците... да си ги гушнам и бакнам...

ДАНА: Јас ќе можам и свадбата да си ја направам.

ФАНИЈА: Сакам со другарките да си излезам на кафе...

ПАВЛЕ: Дана, многу сакам на свадбата да ти играм!

ФАНИЈА: Дана, Крис – јас одлучив! Ајде, направете апојтмент кај докторот – вакцината да си ја примам.

ПАВЛЕ: Што ти текна?

ФАНИЈА: Јас како дете ги преживеав сите вируси, бев најотпорна, и сега нема да се плашам. Ќе примам вакцина и пак ќе бидам најотпорна.

КРИС: *(Се смее)* Хахаха... Ќе бидеш супер-баба!

ПАНДЕ: Океј! Каде одиш ти, таму одам и јас... Мечка страв – мене не страв!

АТАНАС: Хахаха. Ајде, Анета, и ти биди херој – ти си последната од семејството.

АНЕТА: Добро, добро! Не сакам да бидам црната овца во семејството.

ДАНА: Јееее! Крис, ајде ти резервирај on line. А јас со мама ќе се приклучиме на Виртуално вежбање (Virtual fitness).

АНЕТА: (*Станува*) Тоа е добра идеја – ајде да си го подобриме здравјето и имунитетот. За свадбата треба да изгубам неколку кила.

КРИС: Добро...закажувам за баба, дедо и мама!

АТАНАС: Павле, ајде ние да одиме во гаражата – ќе ти покажам каков џим си направив.

ПАВЛЕ: Ајде, само не ме терај да вежбам... Ама, сакам да го пробаме и винцето...хаха...

(Атанас и Павле излегуваат. Анета и Дана почнуваат да вежбаат – се вклучуваат во виртуелно вежбање.)

КРИС: Мамо! Закажав за вакцината за денес во 5 часот!

АНЕТА: Ова е како она нашето „Куцано оро“!

ДАНА: Хаха! Да, ова е „австралиско куцано оро“.

(Сите се задоволни со заедничката одлука, како семејство да ја решат неизвесноста.)

(Во позадината се слуша инструкција за виртуалното вежбање)

- Крај -

ПРЕПОЛНЕТАТА ЧАША СЕПАК НЕМА ДА ПРЕТЕЧЕ!?

Драмата „Преполнета чаша – локдаун“ од познатиот и реномиран драматург и поет Душан Ристевски повеќеслојно ја обработува, скенира и анализира состојбата во едно македонско семејство од Австралија од аспект на нивното справување со пандемијата со вирусот Ковид – 19. Семејството се состои од три генерации (баба и дедо, мајка и татко и брат и сестра) кои живеат заедно и како такви ги затекнува пандемијата која мошне сериозно ја погоди Австралија што резултираше со строги карантини (lockdown). Авторот умешно прави психолошка анализа на сложените односи помеѓу ликовите, т.е. нивните карактери кои се целосно издржани, во кои доминираат судирите. Овие судири исто така се повеќеслојни и сложени и тие содржат: генерациски судири, судири помеѓу двата пола, судири помеѓу оние што се ЗА и оние што се ПРОТИВ вакцинарањето, судири поради ставот кон сериозноста на самата болест и придржувањето кон мерките за заштита и т.н. Секоја од страните во овие судири рамноправно е претставена со своите аргументи, така што на читателот останува да заклучи која страна е во право. Како стилски украс на сето ова е и повременiot хумор, што е составен дел од многу драмски творби на искусниот драматург Душан Ристевски. Освен судирите, авторот убедливо ги прикажува и обработува и останатите појави поврзани со карантинот: паѓањето во депресија, па дури и желба за самоубиство, стравот од

смртен исход на болеста, физичката неактивност што резултира содебелеење, материјалните загуби (отпуштањето од работа, откажувањето на веќе закажани настани и другите финансиски удари како директна последица од „локдаунот“), носталгијата по времето од пред пандемијата, но и обидите за прилагодување на состојбата преку забавни игри и вежбање. Иако драмата конкретно опишува македонско семејство кое живее во предградие на Сиднеј, таа има универзална димензија и вредност и слободно може да се однесува за кое било слично семејство во светот за време на оваа светска пандемија. На крајот, по бурните расправи, дилеми и дискусии, сите членови на семејството донесуваат одлука да се вакцинираат. И во овој случај авторот се покажува како добар психолог поради тоа што како мотив за ваквата одлука кај секој поединечен член на семејството наведува лични причини, а не некоја идеалистичка „борба против пандемијата“, што впрочем апсолутно одговара на вистината за најголемиот број вакцинирани во светот. Со ова „преполнетата чаша“ на ова македонско семејство од Сиднеј сепак не претекува. Во секој случај пред нас имаме уште една успешна драма од Душан Ристевски - драма во која преку навидум секојдневните реплики и конверзација на нејзините ликови, студиозно е обработена сериозната тема посветена на внатрешните премрежја низ кои поминаа и сè уште поминуваат стотици милиони луѓе ширум светот.

Душан Ристевски-Македон е роден во 1954 год. во Битола, Македонија. Од 1973 година живее и работи во Сиднеј. Во Австралија завршил Виша социјална школа во 1985 год., дипломирал на Факултетот по социологија во 1991 год., а магистрирал во 1996 год. на Факултетот по социологија и хуманистика.

Автор е на стихозбирките: „Полутици“ (1984) издадена дво-јазично на англиски и македонски јазик; „Полутици-Фрагментс“ (1989); „Страдалници на сонот“ (1992); „Копча“ (2001); „Цвеќе-Жена“ (2003); „Украдени мисли“ (2009) и „Забранета љубов“ (2009); монодрамите: „Мајка“ (1990), „Ченто“ (2015/2016), „Неда“ (1996/2016), „Каменот од Роби“ (2018), „Тага за југ“ (2019); драмите: „Страв и срам“ (2008), „Мр Балкан“ (ко-автор), (2009-10), „Стари и весели“ (2010), „Раскол“ (2012), „Остави ја свеќата да гори“ (2012), „Борење со мечка“ (2013), „Ограда“ (2014), „Доктор Жими Мајка“ (2015), „Куферот“ (2016), „Баба се мажи“ (2016), „Сонце мое“ (2017), „Последниот Македонец“ (2018), „Баба бегалка“ (2019), „Преполнета чаша“ (2021)

Наградуван е повеќе пати. Драмата „Страв и срам“ во 2007 год. доби посебна награда за иновација за просвета во здрав-ството. Со драмата

„Ограда“ се здоби со национална награда за култура во 2015 год. Владата на Нов Јужен Велс во 2015 год. го награди со посебна државна награда за унапредување на драмската уметност. Во 2015 година се здоби со наградата „Александар Македонски“ за животно дело во театарската уметност. За книгата поезија „Забранета љубов“ во 2010, ја доби наградата Иселеничка грамота, а во 2011 година за книгата поезија „Украдени мисли“ ја доби престижната награда „Стојан Христов“ на СВП.

Душан Ристевски е основоположник на Литературното друштво „Григор Прличев“ (1978), Македонско австралиската добротворна асоцијација (1982) и на Австралиско-македонскиот театар од Сиднеј (2007), член на Друштвото на писателите на Македонија, член на Друштвото на новинарите на Македонија и член на Македонското научно друштво од Битола.

The Radio Play "Boiling Point – Lockdown" explores the experiences of a Macedonian family struggling to deal with the challenges of everyday life during the COVID-19 pandemic.

Pre-COVID, everyone is doing well in life – working, planning to travel, and preparing for a family wedding. When COVID arrives, their dreams are shattered. The changing restrictions, combined with the fear of catching the virus cause stress within the family. Throughout the uncertainties of lockdown, they reflect on their health, learn how to adapt, and look forward to getting back to their normal lives.

Радио Драмата „Преполнета чаша – Локдаун“ ги разгледува искуствата на едно македонско семејство кое се бори со секојдневните животни предизвици за време на Пандемијата КОВИД 19.

Пред КОВИД, животот на сите им тече нормално – работаат, планираат да одат на одмор и се подготвуваат за семејната свадба. Кога доаѓа КОВИД нивните сонови се срушени. Рестрикциите кои постојано се менуваат, комбинирани со страв да не се заразат од вирусот предизвикуваат голем стрес во семејството. Поради неизвесноста на локдаунот, тие размислуваат за своето здравје, учат како да се адаптираат и се надеваат на иднината дека ќе се вратат на својот нормален живот.